

БИНКА ПЕЕВА

АВТОДИАГНОЗА

chitanka.info

На 21 април през нощта усетих изведнъж, че връхчето на езика ми е изтръпнало.

Бях пред лаптопа, гледах филм, и изведнъж го осъзнах.

Сутринта се събудих и проверих — изтръпнало беше.

Веднага отидох в банята, където имам лампа директно над огледалото. Прегледах внимателно — върхът на езика ми видимо беше по-розов от останалата му част. И изтръпнал, да.

На следващия ден смуках хексоралетен — лекарство за гърло и против гингивити. Моят език едва ли има гингивит (мисля, че означава язви по устната лигавица), но може пък лекарството да му подейства? Не.

На още по-следващия ден се събудих с ужасната мисъл: това е рак на езика!

Ракът винаги започва безобидно наглед.

Една приятелка предположи, че сигурно съм си държала езика зад зъбите, но нямах никакво основание за такова самоуспокоение.

Бях ужасно заета цял ден да мисля — как ще живея сега? Щом е рак на езика — сигурно ще ми го отрежат. Ако операцията е сполучлива (ще трябва *regulus* да ми я направи!) — може би ще живея. И сигурно няма да мога да говоря. Но аз не съм много приказлива, няма да се шашна от това, а от притеснение, че не съм пълноценна. Обаче трябва да се откажа от работата си, която ми харесва. Не, по-добре да ме няма.

От друга страна, в тая криза и без това ще ме съкратят. А децата ме обичат! Те нямат толкова нужда от говора ми, чували са го предостатъчно и във всякакви гами, особено докато растяха... Може би ще им стига да ги гушкам и целувам. А ние и без това и четиримата в последните години главно си пишем в нета. Това си е пълноценен разговор. Освен това, ще ми намалеят сметките за джиесем (стационарния отдавна го ликвидирах). Мяркала съм някакви планове, дето имаш примерно 100 безплатни есемеса месечно, ще намеря нещо подходящо. Значи не е фатално за връзката с най-любимите ми същества, следователно може да ме има.

Ще муча за обикновени необходимости. Е, ми няма да им говоря баналности! Ей така, в борба със себе си, приех, че няма да имам език.

На още по-следващия ден ми просветна, че сигурно съм си изгорила езика! Като се прибрах оная вечер на 21 април, си сварих

бульон (след проверка на неизмитите съдове се потвърди). Не помня да съм се изгорила, но след литър вино кой ли би си спомнил...

Обаче... мина повече от седмица. Няма такова изгаряне на езика, дето за това време да не е минало. Рак е, с други думи.

И сега е изтръпнало.

Завеждавам на издателите на тази книга да завършат при необходимост вместо мен този опус. Едно изречение е достатъчно, моля.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.